

Sygnatura akt: V GC 1150/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska – Bruś

Protokolant: Joanna Adamiak

po rozpoznaniu w dniu 09 listopada 2018 r. w Kaliszu

na rozprawie sprawy

z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O.

przeciwko Ł. Z.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego Ł. Z. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O. kwotę 13 177,54 złotych (trzynaście tysięcy sto siedemdziesiąt siedem złotych 54/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 13 000 złotych (trzynaście tysięcy złotych) od dnia 13 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty,
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 300 złotych (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 3 617 złotych (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

SSR Magdalena Berczyńska – Bruś

Sygn. akt V GC 1150/18

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w O. pozwem z dnia 12 lutego 2018r. wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym aby pozwany Ł. Z. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) zapłacił na jego rzecz kwotę 13.000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia 1 stycznia 2017r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód nabył od firmy (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. w następstwie przelewu wierzytelności (art. 509 k.c.) wierzytelności wobec pozwanego, wynikające z tytułu nie uiszczenia kwoty, której dotyczy pozew, a która wynika z powołanej faktury. O fakcie zawarcia umowy o powierniczym przelewie wierzytelności i windykacji roszczeń nr (...) pozwany został zawiadomiony. Wierzytelność wynika ze sprzedaży. Na kwotę wierzytelności głównej składa się wierzytelność w wysokości 13.000 zł wynikająca z faktury, natomiast kwota 177,54 zł wynika z art. 10 ustawy z dnia 8 marca 2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych. Kwota dochodzona pozwem, wynikająca z wymienionej faktury umniejszona jest o dokonaną przez pozwanego częściową spłatę w kwocie 15.360,87 zł. W opisanym stanie rzeczy i w świetle uregulowań wynikających z art. 10 ustawy z dnia 8 marca 2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych uzasadnione jest żądanie od pozwanego także kwoty 177,54 zł, stanowiącej równowartość kwoty 40 euro przeliczonych na złote według średniego

kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym przedmiotowe świadczenie pieniężne określone fakturami stało się wymagalne. Pozwany mimo wezwania do zapłaty nie uregulował należności.

Do pozwu załączono umowę o powierniczym przelewie wierzytelności i windykacji roszczeń, fakturę VAT, zawiadomienie o przelewie wierzytelności, wezwanie do zapłaty.

W dniu 22 lutego 2018r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kaliszu wydała nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. akt V GNC 811/18 zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany zachowując ustawowy termin wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany zakwestionował roszczenie w wysokości 13.000 zł, wynikające z faktury sprzedaży VAT (...) z dnia 10 listopada 2016r. Pozwany prowadzi działalność gospodarczą polegającą na handlu kamieniem naturalnym. Specyfiką działalności jest to, że jest to działalność sezonowa od kwietnia do 31 października każdego roku. Niemożliwym jest aby zamawiać towar w takich ilościach, jakie wynikają z załączonego do pozwu dokumentu w dniu 10 listopada 2016r., z terminem płatności do 31 grudnia. Na fakturze wskazano, że dokument wystawiono na podstawie zamówienia nr (...), którego brak w aktach sprawy, gdyż go nie było. Brak również dokumentów przewozowych na transport przedmiotowego towaru. Pozwany zakwestionował również pełnomocnictwo notarialne dla G. B. i podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

Pozwany nie zgłosił żadnych wniosków dowodowych.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał żądanie pozwu, wskazując, że cedent (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w dniu 10 listopada 2016r. przyjął złożone przez pozwanego w formie ustnej zamówienie nr (...) obejmujące zakup płyt marmurowych i granitowych, wskazanych w fakturze VAT nr (...). Pozwany i cedent zawarli umowę sprzedaży płyt wskazanych w treści tych dokumentów. Zamówienie zostało zrealizowane w całości, a pozwany odebrał zakupiony towar bezpośrednio z siedziby cedenta, jeszcze w dniu złożenia zamówienia. Z tego tytułu wystawiono dokument WZ 414/2016. W dniu 10 listopada 2016r. pozwany zapłacił cedentowi kwotę 7.500 zł tytułem części należności objętej fakturą. Nadto przelewami z dnia 14 kwietnia 2017r. oraz 30 maja 2017r. zapłacił jeszcze na rzecz cedenta kolejne kwoty objęte sporną fakturą. Powód zaprzeczył ponadto aby prace przy obróbce kamienia budowlanego o grubości 2 cm i 3 cm miały charakter sezonowy. Trwają one cały rok. Pełnomocnik powoda został prawidłowo umocowany, a pozwany został zawiadomiony o przelewie wierzytelności. Sprzedaż i wydanie towaru miały miejsce w dniu 10 listopada 2016r., a więc roszczenie najwcześniej przedawniłoby się najwcześniej w dniu 10 listopada 2018r. Do pisma załączono zamówienie, dokument WZ i dowody częściowych wpłat z tytułu faktury, a także zobowiązanie pozwanego z dnia 23 stycznia 2017r. do zapłaty firmie (...) zaległych należności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. zajmuje się handlem granitem i marmurem. Prezes zarządu spółki nie mieszka w Polsce. Sprawami spółki, w tym zawieraniem umów zajmuje się pełnomocnik G. B.. Pozwany kupował już wcześniej od (...) Spółki z o.o. kamień, ale regulował należność. P. pracuje się cały rok. Pozwany kupił kamień do obróbki w celu dalszej odsprzedaży. Z tego kamienia można robić parapety, posadzki, blaty kuchenne.

Dowód: zeznania świadka G. B. (00:08:13 – 00:18:06 minuta

rozprawy z dnia 9.11.2018r)

W dniu 10 listopada 2016r. pozwany złożył zamówienie nr (...) na zakup kamienia o łącznej wartości 28.360,87 zł.

Dowód: zamówienie nr (...) (k. 60 – 61 akt)

Na podstawie zamówienia ZK (...) z dnia 10 listopada 2016r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. wystawił w tym samym dniu wobec pozwanego fakturę VAT (...) z tytułu sprzedaży kamienia na łączną kwotę 28.360,87 zł. W treści faktury uwzględniono fakt zapłaty gotówką kwoty 7.500 zł i wskazano, że do zapłaty pozostała kwota 20.860,87 zł. Termin płatności wskazano na 51 dni do 31 grudnia 2016r.

Dowód: faktura VAT nr (...) z 10.11.2016r. (k. 14 - 15 akt)

Pozwany przyjechał po kamień własnym transportem. Była możliwość załadowania kamienia objętego fakturą na jeden samochód ciężarowy. (...) Spółka z o.o. dysponuje samochodami, na które można załadować 14 ton kamienia, czyli więcej niż ilość objęta fakturą.

Dowód: zeznania świadka G. B. (00:18:06 – 00:25:33 minuta

rozprawy z dnia 9.11.2018r)

Pozwany odebrał kamień zakupiony zgodnie z fakturą. Dokument WZ został podpisany przez upoważnioną przez pozwanego osobę. W tym samym dniu pozwany wpłacił na poczet faktury (...) kwotę 7.500 zł.

Dowód: auto (...) z 10.11.2016r. (k. 62 akt), dokument (...)

z 10.11.2016 (k. 63 akt)

Pozwany nigdy nie kwestionował jakości zakupionego towaru. G. B. dzwonił do niego domagając się zapłaty i pozwany za każdym razem zapewniał, że zapłaci następnego dnia. G. B. jest również przedstawicielem firmy (...). Otrzymał od pozwanego dwa dokumenty, w których pozwany zobowiązał się do spłaty zobowiązań wobec tych firm.

Dowód: zeznania świadka G. B. (00:25:33 – 00:31:36 minuta

rozprawy z dnia 9.11.2018r)

W dniu 23 stycznia 2017r. pozwany zobowiązał się do zapłaty firmie (...) należności wynikające z faktur VAT.

Dowód: zobowiązanie pozwanego w dnia 23.10.2017r. (k. 66 akt)

W dniu 14 kwietnia 2017r. pozwany przełał ze swojego rachunku bankowego w systemie bankowości internetowej na rzecz (...) Sp. z o.o. kwotę 2.860,87 zł tytułem wpłaty do faktury (...).

Dowód: potwierdzenie wykonanej operacji z 14.04.2017r. (k. 64 akt)

W dniu 30 maja 2017r. pozwany przełał ze swojego rachunku bankowego w systemie bankowości internetowej na rzecz (...) Sp. z o.o. kwotę 5.000 zł tytułem wpłaty do faktury (...).

Dowód: potwierdzenie wykonanej operacji z 14.04.2017r. (k. 65 akt)

W dniu 10 stycznia 2018r. pełnomocnik (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T. G. B. przeniósł na rzecz powoda wierzytelność względem pozwanego wynikającą z faktury VAT na kwotę 13.000 zł. G. B. został umocowany do bieżącego prowadzenia Spółki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Dowód: umowa o powierniczym przelewie wierzytelności i windykacji

roszczeń nr (...) z dnia 10.01.2018r.(k.5

- 8 akt), załącznik nr 1 do umowy (k. 9 akt), pełnomocnictwo dla

G. B. (k. 10 – 11 akt)

W dniu 19 stycznia 2018r. powód wezwał pozwanego do zapłaty załączając zawiadomienie o przelewie wierzytelności podpisane przez cedenta.

Dowód: wezwanie do zapłaty z 19.01.2017r. (k. 12 -13 akt), zawiadomienie

dłużnika o przelewie wierzytelności (k. 17 akt), dowód nadania (k. 18

akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów oraz zeznań świadka G. B..

Sąd zważył co następuje:

(...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w G. oraz pozwanego łączyła umowa sprzedaży.

Zgodnie z art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Postępowanie dowodowe wykazało, że (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. wykonał wszystkie obowiązki wynikające z umowy. Pozwany odebrał zaś towar będący jej przedmiotem. Obowiązkiem pozwanego była zapłata ceny. Tego obowiązku pozwany nie wykonywał względem sprzedawcy mimo wezwań do zapłaty z jego strony.

Powód stał się wierzycielem pozwanego na skutek przelewu wierzytelności. Zgodnie z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Odpowiedzialność pozwanego względem powoda z tytułu przelanej wierzytelności jest taka sama jak wobec cedenta (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G..

Nie zasługiwały na uwzględnienie zarzuty pozwanego odnośnie braku umocowania G. B. do reprezentowania (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. i zarzut przedawnienia roszczenia. Umocowanie do reprezentacji spółki przez G. B. wynika wprost z treści pełnomocnictwa z dnia 9 grudnia 2009r., podpisanego przez prezesa zarządu spółki, z notarialnie poświadczonym podpisem. Zgodnie natomiast z art. 554 kodeksu cywilnego roszczenia z tytułu sprzedaży dokonanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedawcy przedawniają się z upływem lat dwóch. Termin przedawnienia, biorąc pod uwagę datę wymagalności faktury upłynąłby w dniu 1 stycznia 2019r. Pozew wniesiono zaś do Sądu w dniu 12 lutego 2018r.

Uprawnienie powoda do domagania się od pozwanego kosztów windykacji wynika z art. 10 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U. z 28.03.2013r. poz. 203). Ustawa ta wprowadza dwa rodzaje kosztów windykacji jakich może żądać od dłużnika wierzyciel niezależnie od wysokości niezapłaconej wierzytelności. Pierwsze są kosztami zryczałtowanymi i wynoszą równowartość 40 euro, przeliczonych na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne (art. 10 ust. 1 ustawy). Równowartość 40 euro należy się wierzycielowi za każdym razem kiedy dłużnik przekroczy termin zapłaty ustalony w umowie bądź na fakturze, niezależnie od rzeczywiście poniesionych kosztów. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 11 grudnia 2015 r., sygn. akt III CZP 94/15 przesądził dotychczasowe wątpliwości orzekając, że rekompensata za koszty odzyskiwania należności w wysokości 40 euro, przewidziana w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U. 2013, poz. 403), przysługuje wierzycielowi bez konieczności wykazania, że koszty te zostały poniesione oraz że roszczenie o rekompensatę w wysokości 40 euro powstaje po upływie terminów zapłaty ustalonych w umowie lub ustalonych zgodnie z art. 7 ust. 3 i art. 8 ust. 4 tej ustawy.

Uwzględnieniu podlegało również żądanie powoda zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia wymagalności faktur.

Zgodnie bowiem z art. 7 ust. 1 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tj. z dnia 10 maja 2016r. Dz.U. z 2016r. poz.684) w transakcjach handlowych – z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny – wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione następujące warunki:

- 1) wierzyciel spełnił swoje świadczenie,
- 2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie.

Przesłanką naliczania odsetek ustawowych za opóźnienie jest popadnięcie dłużnika w stan opóźnienia. Przepis ten reguluje zasady naliczania odsetek za opóźnienie w stosunku do zobowiązań wynikających z transakcji handlowych, w których termin zapłaty oznaczono w umowie. Podstawy do naliczania odsetek za opóźnienie należy doszukiwać się w treści art. 481 §1 k.c., zgodnie z którym jeżeli bowiem dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art.98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy i obciążył nimi w całości przegrywającego spór pozwanego. Na koszty, które pozwany ma obowiązek zwrócić powodowi złożyły się opłata sądowa w wysokości 300 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda ustalone w oparciu o § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych – Dz.U. z 2015, poz.1804 wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

SSR Magdalena Berczyńska-Bruś